

1. Służył Jasio u pana
za ślicznego dworzana.
2. Wysłużył se Kasienkę
siedmioletkę dziweńkę.
3. Jak ci ją i wysłużył
zaraz się z nią ożenił.
4. I na wojnę odjechał
siedem lat nieprzyjechał.
5. I przyjechał przed ganek:
pokaż Kasiu swój wianek.
6. Wyszła do niego starsza świeć
proszę szwagra z konia zsiść.
7. O nie zsiądę ni skoczę
aż się z Kasią zobaczę.
8. Już Kasińka nie żyje
leżą na niej kaminie.
9. Pięć kościołów objechał
niż na Kasin grub wjechał.
10. Jak na Kasin wjechał grub
stanął na nim jako słup.
11. Moja Kasiu serdenko
przemów do mnie słóweczko i t.d.

14. cc.

od Piotrkowa, Rozprzy.

*Na tęś nutę: Stała nam się nowina
pani pana zabiła.*

15. a.

od Przysuchy.

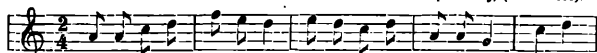

1. U mej matki rodzony
stoi jawor zielony.
2. Pod jaworem łóteczko
na łóteczku Jasieczko.
3. Leży, leży choruje
na Kasiunię skazuje.
4. „Moja Kasiu ratuj mnie
zbieraj ziółka, lekaj mnie.

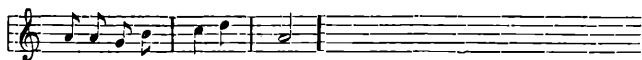
5. Idźże Kasiu do gaju
ukop ziela rozmaju.	10. „Zadzwoncież mu wielki dzwon
umar Jasio, wielki pan.
6. „Zimna rosa, biały mróz
nie ukopie ziółka już.”	11. Zagrajcie mu w organy
umar Jasio kochany.
7. Jeszcze Kasia nie zaszła
już ci za nią dwa posła.	12. A ja teraz po tobie
chodzić będę w żałobie.
8. „Wróć się Kasiu wróć z gaju
już twój Jasio kona, ju.	13. Ja żałobę o ścianę
a z tobą się rozstanę.
9. Wracaj Kasiu do domu
prowadź Jasia do grobu.	14. Ja żałobę o ziemię
a z innym się ożenię.”

15. b.

od Słupl nowej, (Baszowice).

A w tym sie-lo - nym dę - bie gru-cha-ły tam go - lę - bie ser-deń -

ku ser-deń-ku go - lę - bie.

1. A w tym zielonym dębie
gruchały tam gołębie.	6. A przyjeżdżaj w niedzielę
łóżeczko ci pościelę.
2. Jakżeś na nich wołała
kiedys im jeśó dawała.	7. I pokoik zamietę
i sama się upletę.
3. I wołałam dys dys dys
nieprzyjeżdżaj Jasiu dziś.	8. U mej matki rodzonej
stoi jawor zielony;
4. Nie przyjeżdżaj że w piątek
będę miała oprzątek.	9. Pod jaworem łóżeczko
leży na nim Jasiczeko.
5. Nie przyjeżdżaj w sobotę
będę miała robotę.	10. Leży leży choruje i t. d.

15. c.

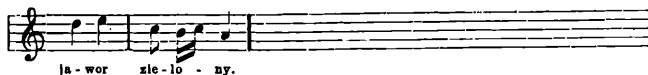
od Goszczyna (Kozietuły, Łęczeczyce).

Pod Ja-wo-rem lo-żeń - ko łó - żeń-ko lo-ży na niém Ja-sień-ko

15. d.

od Warszawy (Blizny, Latchorzew, Babice).

1. U mej matki rodzonyj
stoi jawor zielony;
2. Pod jaworem nizienko
leży chory Jasieńko.
3. „Idźże Kasiu do gaju
szukaj ziółka ruczaju ”
4. Jeszcze Kasia nie doszła
a już wysłali posła.

5. „Wróć się Kasiu do domu
prowadź Jasia do grobu.”
6. Jak się Kasia wróciła
za głowę się schyliła.
7. „O mój Jasiu klejnocie
chodziła ja we złocie,
8. A teraz ja w żalobie
mój Jasieńku po tobie.

Wejciński P. i. Tom I. str. 52.

15. e.

od Gostynina (Leśniewice).

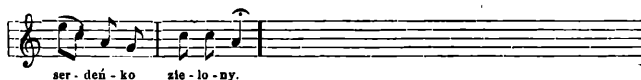
1. Stoi jawor zielony
mojej matki rodzonyj
2. Pod jaworem łóżenko
leży na nim Jasieńko.

3. „Leży, leży choruje
na Kasińkę wskazuje.
4. „Bieśaj Kasiu do gaju
przynieś ziela rozmaju.

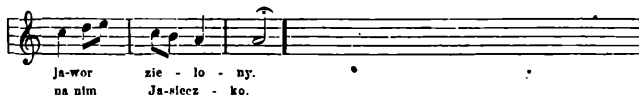
5. Jeszcze Kasia niedoszła
już za Kasią dwa posła.	10. Da mój Jasiu klejnocie
chodziła ja we złocie.
6. „Wracaj Kasiu od gaju
prowadź Jasia od naju” (od nas)	11. Da ja teraz w żałobie
Jasineczku po tobie.
7. „Zagrajcież mu w organy
mój Jasieńko kochany.	12. Ja żałobę na tydzień
kawalera w każdy dzień.
8. Zadzwońcież mu w duży dzwon
bo mój Jasio wieczny dom.	13. Ja żałobę dzień święcę,
nocką w tańcu wykręcę.
9. Zadzwońcież mu w dwakije
bo mój Jasio nieżyje.	14. Ja żałobę o ziemię,
z tobą Bartku się żenię.

15. f.

od Bodzanowa, (Mąkolin, Łętowo).

15. g.

od Mławy.

15. h.

od Osterode.

1. Leży Jasiek, choruje
na Kasiuchnę skazuje: | 2. „Idźże Kaska do gaju
po gałąskę rozmaju.” |
|--|---|

3. Jeszcze Kaśka nie doszła
jużci za nią trzy posła.
4. „Wróć się Kasiu do domu
szykuj Jaska do grobu.”
5. Kasia ziele cisnęła
za głowę się ujęła:
6. „Ach mój Boże jedyny
wziąłś mi kwiat lelii.
7. Ach mój Boże kochany
wziąłś mi kwiat różany.
8. Jakże ja go pochowam
albo jaki mu grób dam?
9. „Pochowaj go we cnocie
w aksamicie, we złocie.
10. „Cóż ja sobie poradzę
kokoszeczkę nasadzę.
11. Kureczątka rozprzedam
kupię sobie wmieście dom.
12. A jeźlió mi niestanie
dodadząc mi mieszczanie.
13. A jak ja się zbogacę
to mieszczanom zapłacę.

zbiorn. ks. Gierewiusza

15. 1.

1. Stoi jawor zielony
pod jaworem łóžeczko.
2. Leży na nim Jasieczko
„ratuj że mnie Kasieczko.”
3. Czem że mam cię ratować
nie mam ziółek gotować
4. „Bieź Kasieńku do gaju^e
przynieś różczkę rozinaju.
5. Jeszcze Kasia nie doszła
a już za nią dwa posła.
6. „Wróć się Kasiu do domu
prowadź Jasia do grobu.”
7. Kasia do dom przybieży
o ziemię się uderzy.
8. „Nieszczęśliwa godzina
com przy śmierci nie była.
9. Mój Jasieńku klejnocie
chodziłam ja we złocie.
10. A ja teraz po tobie
chodzić muszę w żalobie.
11. Do południa w żalobie
po południu tak sobie.
12. Wieczorem się ożenię
a nocką ja o ziemię.

Mel. patrz pieśń; „Cztery konie Jasio miał.”

15. k.

od Koziegłów.

1. Pod Jaworem łóżeńko
leży na nim Jasienko.
2. Leży leży, choruje
grzeczne panny dyktuje.
3. „Moja Kasiu ratuj mnie
szukaj ziółka, lekuj mnie.”
4. Poszła Kasia do gaju
szukać ziela rozmaju.
5. Jeszcze Kasia nie doszła
już ci za nią trzy poszło.
6. „Wróć się Kasiu do domu
wstaw Jasieńka do grobu.”

7. Kasia się też wróciła
w grób Jasienka wstawiła.
8. „A mój Jasiu klejnocie
chodziła ja we złocie.
9. A teraz ja w żałobie
mój Jasieńku po tobie.
10. Będę ja cię żalować
trzy dni w karczmie tańcować.
11. Bo żałobą na tydzień
żałotnicy w każdy dzień
12. Bo żałobą o ziemię,
a z innym się ożenię.”

Wact. z Oleska P. I. w Gał. str. 280.

15. l.

od Wielichowa.

15. m.

od Kazanowa.

15. n.

od Kosienic, Głowaczowa

1. U mej matki rodzony
stoi jawor zielony.	6. Jeszcze Kasia nie doszła
już ci po nią dwa posła.
2. W tym jaworze łódeczko
w tym łódeczku Jasieczko.	7. Wróć się Kasiu do dworu
prowadź Jasia do grobu.
3. Leży leży, choruje
pisze listy, dyktuje.	8. Kasia ziółka cisnęła
rączkę w rączkę trzasnęła.
4. Moja Kasiu dbaj o mnie
szukaj ziółka lekuj mnie.	9. Mój Jasieńku po tobie
chodźć będę w żałobie.
5. Poszła Kasia do gaju
szukać ziółka rozmaju.	10. Do południa w żałobie
po południu tak sobie.

15 o.

od Gniewoszowa.

16. a.

od Żychlina (Chochołów, Tretki.)

1. Z tamtej strony jezioreczka — ulany jadą
hej hej mocny Boże! — ulany jadą.
2. Jeden mówi do drugiego — wianeczek płynie.
hej hej mocny Boże! — wianeczek płynie.
3. Drugi mówi do trzeciego: — dziewczyna tonie
hej hej mocny Boże — dziewczyna tonie.
4. Trzeci mówi do czwartego: — trzeba ratować
hej hej mocny Boże! — trzeba ratować.
5. Czwarty skoczył, suknię zmoczył — i sam utonął,
hej hej mocny Boże! — i sam utonął.
6. Pobiegnij ze wrony koniu — z siodłem do domu
hej hej mocny Boże! — z siodłem do domu.
7. Niepowiadaj że nikomu — że ja utonął
hej hej mocny Boże! że ja utonął.
8. Ale powiedz wrony koniu — żem się ożenił
hej hej mocny Boże! — żem się ożenił.
9. Gorzkaś moja pani młoda! — piasek i woda
hej hej mocny Boże! — piasek i woda.
10. Gorzkie moje starostwio! — w wodzie rakowie
hej hej mocny Boże! — w wodzie rakowie.
11. Gorzkaś moja starościna! — na wodzie trzcina
hej hej mocny Boże! — na wodzie trzcina.
12. Gorzkież moje muzykanty! — zielone dęby
hej hej mocny Boże! — zielone dęby!

Wojciecki P. I. Tom 2. str. 328

Mel. patrz pieśń: Cztery lata wierniem służył i t. d.

16. h.

od Piątku.

16 c.

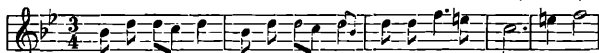
od Kutna i Żychlina, (Oporów).

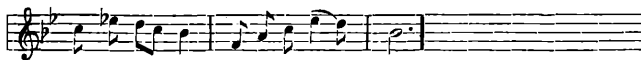
1. A mam ci ja kępę ruty — w swoim ogrodzie
hej hej — w swoim ogrodzie.
2. Uwiję ja parę wianków — puszcę po wodzie
hej hej! — puszcę po wodzie.
3. I jeden se Jasio wybrał — z wiankiem popłynął,
4. I jak stąpił jedną nóżką — po pas utonął.
5. A jak stąpił drugą nóżką — wszystek utonął.
6. A biegając siwy koniu — z siodłem do domu,
7. Nie powiadać ojcu matce — że ja utonął.
8. Jeno powiedz rodzinie — że się ożenił.
9. A mam ci ja i tóneckę — w wodzie tóneckę (*topielca*)
10. A mam ci ja i poduszki — w wodzie kamuszki
11. A mam ci ja i pierzynę — na wodzie trzcinę
12. A mam ci ja i druzbeczki — w wodzie rybeczki
13. A mam ci i muzykanty: — nad wodą dęby.

16. d.

od Krakowa (Modlnica).

Z tam-tej stro - ny je - zio-recz - ka dzie-wczy-na to - nie hej hej

mo-cny Bo - że wia - ne-czek pły - nie.

1. Z tamtej strony jezioreczka—dziewczyna tonie
hej hej! mocny Boże—wianeczek płynie.
2. Mówi jeden do drugiego: trza ją ratować,
3. Mówi drugi do trzeciego:—ciężko zgruntować.
4. Jaś to zoczył, z konia skoczył—i sam utonął.
5. A idź że ty kary koniu—z siodłem do domu,
nie powiadaj ojcu matce—ani nikomu.
6. Nie powiadaj ojcu matce—że ja utonął,
tylko powiedz ojcu matce—że ja się ożenił.
7. Smutne moje ożenienie—w wodzie tonienie.
8. Jacyś moi są družbowie—w wodzie rakowie.
9. Zimna moja panna młoda—w jeziorze woda.

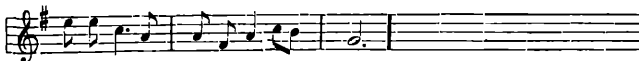
J. (Konopka) P. l. Krak. str. 114.

16. e.

od Sochaczewa (Młodzieszyn).

Z tam-tej stro-ny je - zio-recz - ka ja - dą pa-no - wie hej hej

mo-cny Bo - że ja - dą pa - no - wie.

jak Nr. 16 a.

6. Tylko jego siwy konik—na ląd wypłynął,
7. A idź że ty siwy koniu—łędem do domu i t. d.
10. A cóż to tam za družbowie—w wodzie rakowie
11. A cóż to tam za druchonki—w wodzie rybeńki.

16. f.

od Wyszogrodu (Rambowo).

Z tam-tej stro-ny je-zio-recz-ka je-zio-recz-ka ja-dą pa-no -
wie hej hej mo-cny Bo-że' ja-dą pa-no - wie.

16. g.

od Brzezina (Rogów).

Są na bo-ru fi-ja-lecz-ki fi-ja-lecz-ki pój-dzie-wa na
nie hej hej mo-cny Bo-że pój-dzie-wa na nie.

1. Są na boru fijałeczki
pójdziewa na nie,
i uwijem parę wianków
na zalecanie.
2. Uwiję ja parę wianków
puszczę na wodę

i zobaczę i zobaczę
kogo dostanę.

3. Jeden mówi do drugiego
wianeczek płynie, i t. d.

text p. Nr. 16. c.

16. h.

od Kowala (Włocławice).

Z tam-tej stro-ny je-zio-recz-ka je-zio-recz-ka żół-nie-rze ja -
dą hej hej mo-cny Bo-że żół-nie-rze ja - dą.

Jeden mówi do drugiego—wianeczek płynie,
Trzeci mówi do czwartego—panienka tonie. i t. d.

16. 1.

od Gniewkowa, Torunia.

1. Z tej tam strony jezioreczka
tam panna tonie.

2. Ni członeczka ni wioselka
jechałby po nią.

3. Jaśko skoczył, surdut zmoczył
i sam utonął.

4. A wypryśnij kary koniu
do domu do domu.

5. Nie powiedaj ojcu matce
bym ja utonął.

6. Jenó powiedz kary koniu
żem się ożenił.

7. Ciężkie twoje ożenienie
w morzu tonienie.

8. I te twoje czarne oczy .
ryba je toczy.

9! I te twoje czarne włosy
woda roznosi.

10. I ma-ć on ta i pierzyny:
w morzu kępiny.

11. I ma-ć on ta i poduszki
w morzu kamuszki.

12. „Nie chowajcie mnie asmentarzu
tylko przy drodze.

13. Kto pojedzie zaraz ujrzy
to zdrajca leży.

14. Nie taki to zdrajca leży
tylko młodzieniec.

15. Za kogo on życie stracił?
Za panny wieniec.

J. Lipiński P. 1. Wielkop. str. 47.

16. k.

od Dobrzyńa n. Drwęcą (Działys).

1. Pójdę ja do lasku—natnę chruśku:
2. A z tego chruściku—zrobię ogródek
3. A w tym ogródeczku—nasieję rutecki
4. a z tej rutecki—zrobię trzy wianeczki
hej hej puszczę po wodzie.
5. Z tamtej strony jeziora—jadą ulani
6. Mówi jeden do drugiego—wianeczek pynie
7. Mówi trzeci do czwartego—dziewczyna tonie.
8. Czwarty nie rzekł nic—za dziewczyną skoczył.
9. Zanurzył się w jeziorze—i suknie zmoczył.
10. Moje ożenienie—we wodzie męczenie,
11. Moja żoneczka—we wodzie rybeczka
12. Moja pierzynka—to nad wodą trzcinka.
13. Moje podścielisko—pod wodą mulisko.

16. l.

od Ostrow'a w Ostrołęckim, (Mokrylas).

1. Nasieję ja drobnej ruty
w swoim ogrodzie.

Dalej no. 16 c.

7. Nie powiadaj wrony koniu
że ja utonął.

8. Ale powiedz wrony koniu
żem się ożenił.	14. A ciężka mi ta pierzyna
na wodzie trzcina;
9. Nie powiadaj wrony koniu
że z błotnem zieliskiem.	15. Szukajcie mnie w wiannej wodzie
między ładami,
10. Ale powiedz wrony koniu
że ze szlachcianką.	16. Schowajcież mnie przy gościńcu
między drogami:
11. Nie powiadaj wrony koniu
że z modrą wodą,	17. A kto idzie albo jedzie
rozbójnik leży.
12. „Ale powidz wrony koniu
że z wojewodzianką.	18. Nie jestem ci ja rozbójnik
tylko młodzieniec,
13. A ciężkie mi te poduszki
w wodzie kamuszeki.	19. Utraciłem swoją duszę
za panny wieniec.

16. m.

od Myszyńca.

1. I stała Kasia w wodzie
w nowym ogrodzie.	7. Wypłyn wypłyn siwy koniu
z siodłem do domu.
2. I uwija trzy wianeczki
puszcza po wodzie.	8. Nie powiadaj ojeu matce
że ja utonął,
3. Z tamtej strony jeziorówka
jadą panowie.	9. Jenó powiedz ojeu matce
że się ożenił.
4. Jeden mówi do drugiego:
wianuszek płynie.	10. Co tam było za żenienie
w morzu tonienie.
5. Drugi mówi do trzeciego,
trzebać ratować.	11. Co tam byli za družborze
w morzu węgorze.
6. Jeden skoczył, konia zmoczył
i sam utonął.	12. Co tam były za druchniczki
w morzu płociczki.

16. n.

od Chorsell.

16. o.

od Prasnyusza.

16. p.

od Bydgoszczy.

1. Z tamtej strony jezioreczka
jadą panowie	4. Obrął-ci się pan najmłodszy
wionka dokroczy,
2. A mam ci ja kierz lawendy
w swoim ogrodzie.	5. A jak kroczył jedną nogą
wpad pod kolano,
3. Uwije ja trzy wianeczki
puszcząc po wodzie.	6. A jak kroczył drugą nogą
cały utonął.

7. A idziesz ty wrony koniu
z siodłem do domu.
8. Nie powiadaj wrony koniu
że ja utonął,
9. Ino powiedz wrony koniu
że się ożenił;
10. Pojąnem sobie żonickę
w morzu szczubliczkę;
11. A moje złote pierścienie
z wodą wypłynię,

12. A moje złote ostrogi
bijcie pod brzegi;
13. A moi bratowie
w morzu rakowie.
14. Moja pierzyna
na morzu trzcina.
15. Moje poduszki
w morzu kamyszki.

J. Lipiński p. l. Wielkop. str. 90.

16. q.

od Adamowa.

Na - sie - ję ja ja - rej ru - ty w swo - lm o - gro - dzie

hej hej u - wl - ję ja pa - rę wian - ków puszc - zę po wo - dzie.

16. r.

od Lubartowa.

Na - sie - ję ja - rej ru - tki w swo - lm o - gro - dzie hej hej

u - wl - ję ja pa - rę wian - ków puszc - zę po wo - dzie.

16. s.

od Kłobucka (Panki, Truskolasy).

Za - sia - ła ja ja - rej ru - tki w no - wym o - gro - dzie hej hej

1. Zasiała ja jarej rutki
w nowym ogrodzie,	13. Nie powiedaj kary koniu
żem ja utonął;
2. Uwiję ja parę wieńców
puszczę po wodzie.	14. Tylko powiedz kary koniu
żem się ożenił.
3. Tamtą stroną jezioreczka
jadą rycerze (żołnierze),	15. Moje żenienie
w wodzie tonienie.
4. Puszczę puszczę swój wianyszek
puszczę po wodzie.	16. Moje wesele
woda i ziele.
5. Jeden mówi do drugiego
wianyszek płyń	17. A żona młoda
ta bystra woda.
6. Drugi mówi do trzeciego
panienka tonie.	18. A starostowie
w stawie rakowie.
7. Trzeci mówi do czwartego
ja pójdę po nie.	19. A starościna
na stawie trzcina.
8. Hej jak skoczył suknie zmoczył
i sam utonął.	20. Moje družbiczeki
w stawie płociczki.
9. O idź że ty kary koniu
z siodłem do domu;	21. Moi swatowie
w stawie ślizowie (małe rybki).
10. Nie powiedaj kary koniu
tego nikomu.	22. Moja pierzyna
w stawie szelina (chrust, ziele).
11. A jak wyjdzie matka stara
będzie się pytać:	23. Moje poduszki
w stawie kamuszki.
12. Oj ty koniu, koniu kary
gdzie mój syn młody?	

Żeg. Pauł p. 1. pol. w Gał. str. 96.
Wacł. z Oleska p. 1. w Gał. str. 507.

16. t.

od Tarnowa.

1. Nasieje ja trutej ruty
w nowym ogrodzie,
2. Uwieję ja trzy wianeczki
puszczę po wodzie.

7. Biedneż moje ożenienie
w wodzie tonienie.
8. Biedneż moje družbeczki
w wodzie rybeczki.

Dalej jak no. 16. k.

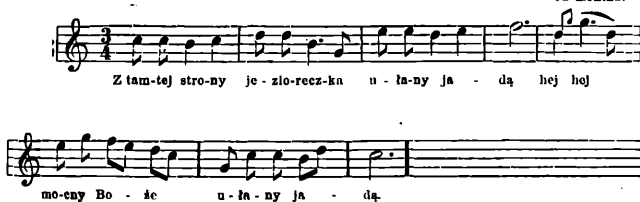
16. u.

od Sulejowa.

16. w.

od Konina.

16. x.

od Ostródc.

Ja dwa wian-ki puszc-zę na wo - dę.

1. „I miałam ja kierz ruty
w swoim ogrodze,
uwinę ja dwa wianki
puszczę na wodę.”
2. Z jednej strony dunaju
wianki pływają,
z drugiej strony dunaju
panowie jadą.
3. Jeden ci się z nich obrał
wianek pojąć chciał,
jeszcze wianka nie pojął
już sam utonął.
4. „Ej koniu mój, mój koniu:
idź ty do domu
niemów com ja utonął
jenom się ożenił.”
5. Przyleciał koń przede dwór
żałośnie żarzał,
pani się go pytała:
gdzieś pana podział?”
6. „Ożenił się pan na morzu
z panną na łożu,
obrał sobie żonczkę
rybkę płoteczkę.
7. Obrął sobie rodzice
w morzu płocice,
obrał sobie pierzynę
na morzu trzcinę,
obrał sobie poduszki
w morzu kamiuszki.

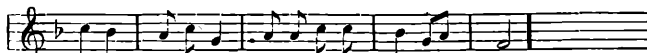
ze zbioru Ła. Główniussa.

17. a.

od Serocka (Arciechów, Kuligów).

Po-je-chał pan na du - naj na du - naj by-stry du - naj bia - ło

rażki u-my-wał a du - naj się nad-ry - wał.

1. Pójechał pan na dunaj
na dunaj — bystry dunaj.
2. Białe rączki umywał
a dunaj się nadrywał.
3. „Podaj służka czułośka
niech przyjadę do brzeżka.”
4. Służka czołno podaje,
pan już gruntu dostaje.
5. „Siadaj służka na mój koń
a jedź służka w biały dwór.”
6. Służka przed dwór przychodzi,
pani tany wywodzi.
7. „Żeby pani wiedziała
taneczków by przestała.
8. Bo już jej pan utonął
tylko konik wypłynął.”

9. „Ja o pana nie niedbam
za jednego tysiąc mam.
10. Żeby dzieci nie miała
o pana bym niedbała:
11. A to jedno na ręce,
a to drugie w kolebce;
12. A to trzecie w żywocie,
ach! mój wieczny kłopotcie!”
13. Już minęła godzina
pani pana wspomina:
14. Już ci minął i tydzień
pani wzdycha noc i dzień:
15. „A gdzie mój pan nie chodzi
tam się czeladź nie zgodzi.
16. A gdzie mój pan nie bywa
nie orze się, nie sięwa.
17. A gdzie mój pan nie chodzi
tam się żyto nie rodzi.
18. I te konie w stajence
i te dzwonią zębami.
19. I to bydło w oborze
i to ryczy: mój Boże!”
- Mel: patrz pieśń: U naszego młynarza.*

17. b.

od Nowego-dworu.

Po - je - chał pan na du - naj po - je - chał pan na du - naj i pan
nóż - ki u - my - wał bla - ty du - naj się zry - wał.

17. c.

od Osterode.

1. Pojechał pan na łowy
do zielonej dąbrowy.
2. Uwiązał konia swego
kole krza zielonego.
3. Poszedł się sam umywać
do dunaju bystrego.
4. Umywa się umywa
dunaj się z nim obrywa.
5. Służka dodaj czołnuszka
co dodaje do brzeżka.
6. Służka czołna dodaje
pan się do dna dostaje.

Ka. Gizewiusz.

18. a.

od Jędrzejowa, i Wodzisławia.

Cze-go ka - li - no w do - le sto -ysz cze-go ka - li - no

1. Czego Kalino w dole stoisz,
czy się ty letniej suszy boisz?"
2. „Pewno bym ja tu nie stojąca
gdym się suszy nie bojała.”
3. „Wedrój kalino w ten ciemny las
zaśpiewa ci tam słowiczek wczas.”
4. Słowiczek śpiewa, — a Kasia płacze
„dla ciebie Jasiu — wianek swój tracę.
5. Pozbyłam wianka rucianego
a nabyłam żyjącego.”
6. Wjeżdża braciszek w podwóreczko
w tem zapłakało dziecięcuzko.
7. „Czyje to dziecię siostru, płacze?”
„Mej sąsiadeczki, panie bracie;
8. Sąsiadeczka mnie uprosiła
bym jej dziecię ponosiła.”
9. „Podaj mi chłopcze, ten ostry miecz,
co zetnę siostrze swój główkę precz.”
10. Ale dzieciętko choć niemowle było,
tak do wujaszka swego przemówiło:
11. „Któż mnie wujaszku teraz przytuli
gdy dzwony grają już mej matuli?
12. Twoja wujaszku żona jeszcze chodzi
mnie się matula więcej nie urodzi.”

Wojcicki P. I. T. 2. str. 64.

J. Lipiński p. I. Wielk. str. 189.

18. b.

od Częstochowy, Wielunia.

18. c.

od Szydłowca (Chlewińska).

1. Czego kalino w dole stoisz,
czy się ty letnij suszy boisz?"
2. „Żebyś się letnij suszy nie bała
tobym w tym dole nie stała.
3. Stojalabym ja na onej górze
ubralabym się ku jaworze.”
4. Słowiczek śpiewa, Kasia płacze,
„dla ciebie Jasiu wianek tracę.”
5. „Utraciłaś się rucianego
nabyłaś sobie żyjącego.”
6. Jedźcie bracie z wojeneczki
wiezie Kasiuni sukieneczki.
7. „Czyż to siostró, dziecko płacze?”
„Sąsiadeczki to panie bracie.”
8. „Jakże ty siostró, w oczy kłamiesz,
kiedy ty jemu piersi dajesz:

9. Podaj dzieciątko ostre noże
to ja twej matce główkę zrżę.
10. Podaj dzieciątko ostre miecze,
to ja twej matce główkę zsieczę."
11. „Tobie wujaszku żonę rają,
a mojej matce już dzwony grają.

18. d.

od Sochaczewa, Czerwińska, (Brochów, Kromnów).

Cze-go ka - li - no w do - le sto - lsz cze-go ka -
li-no w do - le sto - lsz czy się na gór - ce su - szy
bo-lsz czy się na gór - ce su - szy bo-lsz.

18. e.

od Rożana (Mroczi).

Cze-go ka - li - no w do - le sto - lsz cze-go ka -
li - no w do - le sto - lsz czy się na gór - ce su - szy bo - lsz.

1. „Czego kalino w dole stoisz,
czy się na górze suszy boisz?”
2. „Żebyś się suszy nie bojała
w tym dole bym ja nie stojała.”
3. „A ty kalino rozwijaj się,
a ty dziewczyno, rozmyślaj się.”

4. „A jużem się rozmyśliła,
ojca matki odstąpiła.”
5. „Pójdźmy dziewczyno w ten ciemny las,
tam ptaszek śpiewa pieśni o nas.”
6. Ptaszek śpiewa, dziewczyna płacze:
„dla ciebie Jasiu wianek tracie.”
7. Utraciłam go zielonego
a nabyłam go żyjącego.”
8. Jedzie braciszek z wojeneczki
wiezie siostrzyczkę sukieneczki.
9. Wjechał braciszek w podwóreczko,
tam zapłakało dzieciąteczko.”
10. „Czyje to siostró dziecko płacze?”
„Sąsiadeczyno, panie bracie.”
11. Mnie sąsiadeczka poprosiła
być jej to dziecię pobawiła.”
12. „A podajcie mnie ostry miecz
co ja Kasieńce głowę zsić.”
13. A to dzieciątko takie było,
że do wujaszka przemówiło:
14. „Tobie wujaszku sto żon-rają
mojej matuli w dzwony grają.
15. Tobie wujaszku na stracenie
mojej matuli na zbawienie.”

18. r.

od Sierpca, Bieżnia.

1. „Czego kalinko w dolku stoisz, czy się ty letniej suszy boisz?”
2. „Jabym tam w dole nie stojąla żeby się suszy nie bojała.”

3. „Stój tu kalinko, rozwijaj się, jest tam ojciec i matenka!”
 a ty dziewczyno rozmyślaj się. 6. Słowiczek śpiewa, panna płacze,
 4. „Dokogoż ja się przytulić mam „za tobą Jasiu wianek tracę.”
 kiedy ja matki, ojca nie mam. 7. Utraciłam go samocheący
 5. Przytulę ja się do Jasiénka, za tobą Jasiu kochający.

18. g.

od Szczytna (Jeruty, Rozogi).

1. Pojechał brat na wojenkę 9. „Podaj bracie ze ściany miecz
 kupił siostrze na sukienkę; pójdzie siostrzyna głowa precz.”
 2. I przyjechał w podwóreczko 10. „Nie ścinaj mnie o półnoey
 i zastukał w okieneczko. bo mnie nikt tu nie obaczy.
 3. Czy śpisz siostrzo, czyli czujesz 11. Tylko zetnij wśród białej — dnia
 czy się o brata frasujesz?” wszystkim pannom na widziadło.”
 4. „Oj nie śpię ci ani czuję 12. I usiadł ci w krzesieleńku
 ni się o brata frasuję.” i zaśpiewał dzieciątka.
 5. „Czyje dziecię siostrzo, płacz?” 13. „Ej lululu lulusieńko
 „Sąsiadzinie panie bracie.. ty maleńka sieroteczko.
 6. Sąsiadęm poprosiła 14. „Tobie wuju winkrat grają
 bym jej dziecię pobawiła.” moją mamę w grób stawiają.
 7. „Objechałem kraj nie mały, 15. Moja mama już nie żyje
 nie widziałem takiej mody: na jej grobie już lilije.
 8. Aby panny dzieci miały 16. „Żebyś było wpród gadało
 sąsiadami zamawiały” (zastawiały się). byłobyś ci mamę miało.”

18. h.

od Mińska, (Wiązowna).

18. i.

od Wiskitek.

2. Wędruj kalino przez ciemny las 6. Jedzie braciszek z wojeneczki
 zaśpiwa ci tam słowiczek wozas wiezie siostrzyczne sukieneczki.
3. Kiedy brat na konika siadał
 tak swojej siostrze opowiadał. p. Nr. 18. e.
4. „Nie chodź ty siostrzo do sąsiady
 żeby nie było jakiej zdrady.” 74. Tobie wujaszku sto żon bieży
 a moja mama w grobie leży.
5. Siostra braciszka niesłuchała 15. Tam kędy dróżka uścielona
 i do sąsiady chodziwała. tam moja mama położona.

18. k.

od Bodzanowa (Łętowo, Mąkolin).

18. l.

od Rypina.

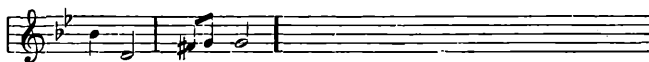
ie-talej su - szy bo - isz.

18. m.

od Terunla (Łądyn, Lublcz).

Cze-go ka - lin-ko w doł-ku sto - isz czy się na gó-rze

su - szy bo - isz.

1. „Czemuż kalinko w dole stoisz
czy się na górze suszy boisz?”
2. „Ja się na górze suszy nie boję,
kędym urosła tam i stoję.”
3. „Stójże kalinko nie bujaj się (*albo:*
nie gibaj się),
a ty me dziewczę rozmyślał się.”
4. „Jużem ci ja się rozmyśliła
ojca mateczkę opuściła.
5. „Nie słuchaj ty na ludzkie gadki
nieopuszczaj ty ojca matki
6. Nie słuchaj ty na ludzkie pyski
nieopuszczaj ty swej rodziny (*albo:*
matki jedyny).”
7. „Oj już ci ja się rozmyśliła
ojcam mateczkę opuściła.
8. Przytulę ci ja się do Jasieczka
to mój ojczulek i mateczka.”
9. „Idziemy dziewczę bez ciemny las
zaśpiewa nam tu słowiczek nasz.”
10. Słowiczek śpiewa, dziewczę płacze
„dla ciebie Jaśku wianek tracę.
11. Utraciłam go za stodołą
już teraz nie będę Jaśku twoją.”
(Do kogoż się przytulił mam
kiedy ni ojca ni matki mam.
Przytulę ci ja się do Jasieczka
toć będzie mój ojciec i mateczka).

19. m.

od Osterode, (Kraplewo).

1. Pojechał brat na wojenkę
dał siostrzyczce na sukienkę.
2. „Siostrzo moja masz w czem chodzić,
niedaj że się chłopcom zwodzić.
3. Do roczeczku do siódmego
do przyjazdu do mojego.”
4. Siódmy roczek następuje
brat ci z wojny maszeruje.
5. I przyjechał w podwóreczko:
zakolatał w okieneczko:
6. Czy spisz siostrzo czyli czujesz
czy się za brata frasujesz?”

7. „Ani ja śpię ani czuje
ni się za brata frasuje.”
8. Dziecie wuja usłyszało
rzewnym głosem zapłakało.
9. „Czyż siostró dziecko płacze?”
„Sąsiadzine panie bracie.”
10. „Cóż u kata za sąsiada
co swemu dziecięciu nie rada?
11. Objechał ja świat nie mały
nie znalazem takiej sprawy,
12. Coby panny dzieci miały
a na sąsiady zmawiały.
13. Podaj służka ten ostry miecz
zetną siostrze głoweczkę precz.”
14. „Nie scinaj mi o północy
bo to ciężko duszy w nocy.
15. Zetnij mi ją wśród białej dnia
wszystkim pannom na widziadła.”
16. I usiadł se na stołuszkę
zakolysał po maluszkę.
17. „Tobie wuju żonę raję
mojej matce dzwony grają.
18. Tobie wuju żona chodzi
mnie się matka nie urodzi.”
19. „Szczęśliweś by dziecko było
kiebyś prędzej przemówiło.”

Ze zbioru ks. Giszewiusza.

18. o.

od Ujazdów, (Tomaszew).

Cze-go ka - li - no w do - le sto - isz cze-go ka - li - no

w do - le sto - isz czy ty się le - tnij su - szy bo - isz czy ty się

le - tnij su - szy bo - isz.

18. p.

od Jedlińska, Białobrzeg.

Cze-go ka - li - no w do - le sto - isz cze-go ka - li - no

w do - le sto - isz czy się ty le - tnij su - szy bo - isz

18. q.

od Gniewoszowa.

18. r.

od Prasznysza (Bogate)

18. s.

od Broku.

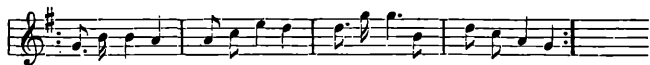

19.

od Garwolina. (Sulbiny).

Desz-czyk pa - da słoń-ce grze-je do ko-chan-ki ser-ce mgle-je

za-przę-gaj-cie ko-nie w san-ki po - ja-dę ja do ko-chan-ki:

1. Deszczyc pada, słońce grzeje
do kochanki serce mgleje.
2. Zaprzęgajcie konie w sanki
pojadę ja do kochanki.
3. I wyjechał w szczyre pole
i nabywał czarne ziele.
4. I ułamał trzy rumianki
dla Kasińki dla kochanki.
5. I zajechał przed pokoje
„wyjdź Kasińku serce moje
6. A Kasińka wyjść nie chciała
tylko matkę wysyłała.
7. „Póty z konia nie zeskoczę
póki Kasi nie zobaczę.”
8. Kasia mu syna powiła
sama na świecie nie żyła.
9. Ale on temu nie wierzył
zsiadł z konika, w stół uderzył.
10. Usiadł sobie na stołeczku
i kołysze kolibeczkę.
11. I śpiewa kołysający:
„uśnijcie mi synu miły.
12. Bodajś się na świat nierodził
kiedyś moją Kasię zgładził.”
13. „Twej kochance wiwat biją
mojej matce suknie szyją.
14. Twjej kochance wiwat grają
moją matkę w grób wpuszczają.”

20. a.

od Żelechowa, (Korytnica).

W do - le ka - lin-ka sto - ja - ła w do - le ka - lin-ka sto - ja - ła

dro-bne ja-gód-ki ra - dza-ła dro - bne ja - gód-ki ra - dza - ła.

1. W dole kalinka stojała
drobne jagódki radzała.
2. Ptaszkowie na niej siadali
drobne jagódki jadali.